

Homilie zondag 27 oktober 2024 Mc 10, 46-52

Beste Mensen, wij allen door God geliefde Mensen, wij allen Kinderen van God,

Bea, wat ben ik content dat Je als thema voor deze viering “Zien met nieuwe ogen’ hebt gekozen met daarbij zo mooi aansluitende liederen, gebeden en teksten.

Telkens een werk achter de schermen, in stilte...

‘Zien met nieuwe ogen’... Zeer actueel

Ik sla ‘De Standaard weekend Magazine’ van 28 september open.

Bij het interview met de 90-jarige Frans Wuytack, geboren hier op Tereken in 1934, staat er in het vet volgende uitspraak:

‘De boodschap in onze wereld nu is voortdurend:

‘Kijk uit! Kijk uit! Kijk uit!

Ook zo in het Marcusevangelie van vandaag.

‘Kijk uit voor die bedelaar die daar zit, langs de weg.

Loop Hem of Haar voorbij!

Snauw de bedelaar, de mens langs de weg, toe, te zwijgen.

Nochtans een Mens met een Naam, Bartimeüs, bar of zoon van Timeüs, iemands Kind.

Ik vind het zo zonde, vervolgt Frans.

Want bange mensen sluiten zich af.

En ze worden ongelukkig.

Misschien ook wat Bartimeüs tot nu toe gedaan heeft:

het kwetsbare in Zichzelf wat zich laat horen, wat om aandacht vraagt, wat nog blind is, toesnauwen te zwijgen.

Zichzelf langs de kant neer te zetten, bij de pakken gaan zitten.

Zichzelf buiten te sluiten en voortdurend te beklagen, want niemand heeft het zo hard te verduren als Hij.

Zo zit Hij daar, niet in beweging, bedelaar afhankelijk van de goodwill van anderen, als het ware hangend aan het kruis van zijn blindheid.

'Mijn God, mijn god, waarom heb je mij verlaten?

Medemens, waarom loop Je mij voorbij?

Hij botst op een muur...

Terwijl ik, vervolgt Frans Wuytack, gewoon zou willen roepen:

'Kijk!

Durf eens echt te kijken.

Je zult zien dat er niets is om bang voor te zijn.

Zie de werkelijkheid niet als een constante dreiging.

Zie de werkelijkheid als een constante uitnodiging.

Zo verging het ook Bartimeüs.

Hij komt in beweging.

Plots begint Hij luidkeels te roepen.

En hij roept nog veel harder 'Ontferm U over mij, zie mij, zie mijn lijden...'

als ze hem zelfs toesnauwen te zwijgen.

*Marcus verhaalt van waaruit zijn angst voor dreiging,
het opgesloten zitten als een pop in een cocon,
als een dode in een graf met een zware rotsblok ervoor.
omgezet werd, transformeerde
naar Vertrouwen, naar het ervaren van Uitnodiging en Mogelijkheden.
Hij ervaart en hoort immers dat Jezus, die man van Nazareth, Zoon van David, voorbijkomt.
Van Jezus gaat een grote Liefde en Warmte uit.
Van die Jezus had Hij al zoveel goeds gehoord:
hoe die Jezus mensen zag met nieuwe ogen, als kinderen van éénzelfde Vader,
hoe Jezus mensen in beweging zette.*

Ook Frans Wuytack werd door Jezus geraakt.
Hij doet zijn intrede bij de late roepingen in Kortrijk.
En zijn bestemming was helder: de armen helpen in Venezuela, een dienstbaar leven leiden.

*Jezus hoort de roepende blinde.
Hij blijft staan.
Hij zegt aan de omstaanders Bartimeüs te roepen.
Jezus zegt de menigte medemensen te worden, de naasten van de mens langs de weg, de roepende naar aandacht en zorg.*

Zo ook is Frans Wuytack al doende , door direct de handen uit de mouwen te steken
Naaste en Medemens geworden.
' Ik ben begonnen, vertelt Hij, met mijn handen te gebruiken toen ik in de sloppenwijken aankwam.
Kinderen stierven door vliegen die op het eten zaten.
Dus ben ik begonnen rioleringen aan te leggen.

*Het zijn precies zijn medemensen die nu Bartimeüs moed inspreken
en hem toeroepen moed te hebben, op te staan en te gaan.*

Zo ook gebeurde toen Frans één keer openlijk de moed verloor
en aan een moeder vroeg hoe Ze het toch in godsnaam volhield,
toen keek deze Vrouw Frans aan en zei:

‘Hoop is het laatste wat Je mag verliezen.

Francisco, la esperanza es lo ultimo que se pierde.

Dat zei Ze daar temidden van de uitzichtloze ellende van de barrio.

Soms heb Je maar 1 voortrekster nodig om een ander mens te worden, ervaarde Frans net als Bartimeüs

*Bartimeüs werpt zijn mantel af,
nochtans het enige wat een bedelaar heeft om zich wat te warmen, om op te slapen
of wat toegegooide munten in te verzamelen.*

Ook Frans liet al zijn zekerheden achter.

In Venezuela kend hij niemand, kende de taal niet,
woonde daar heel consequent in een krotje tussen de armen.

Al in de eerste week werd zijn bed gestolen en sliep hij dan maar op een plank.

Jezus vraagt Bartimeüs: ‘Wat wilt ge dat ik voor Je doe?’

Zo kan Hij zelf uitspreken wat Hij nodig heeft.

Zo kan de gekwetste mens zelf onder ogen zien en vragen welke hulp Hem vooruit helpt.

Frans Wuytack ervaarde dat door de invloed van Kardinaal Cardijn en de door hem gestichte KAJ, Katholieke Arbeidersjeugd. Toen Frans op zijn 14de ging werken op de Boelwerf in Temse, kwam 's avonds de KAJ-voorzitter naar hem en vroeg hoe zijn eerste werkdag geweest was. Frans verschoot daar geweldig van, het maakte een diep indruk op Hem dat er naar de ervaring van een 14-jarige arbeidersjongen gevraagd werd. Die Betrokkenheid, dit gezien worden met nieuwe ogen lag mee aan de basis van zijn priesterroeping.

Bartimeüs antwoordt aan Jezus:

'Maak dat ik zien kan.'

'Ga, Je geloof heeft je genezen', antwoordt Jezus.

Terstond kon Hij zien.

Bartimeüs komt op Jezus'weg, sluit zich aan op Zijn tocht naar Jeruzalem, waar Jezus' Lijden, dood en Verrijzenis te wachten staat.

Hoopvol op weg!

Kom maar meedoen.

Het is de moeite waard, dit leven!

Zo staat het als titel boven het interview .

Zien met nieuwe ogen

Zien vanuit Mijn Innerlijk kompas, vanuit de Godsvonk in Mezelf

Zien dat we beeld van God zijn, Gods Licht wonend in ons Lijf.

Ik vind het zo zonde, vervolgt hij.
Want bange mensen sluiten zich af.
En ze worden ongelukkig.
Natuurlijk.
Weinig wat zo gelukkig maakt als de nabijheid van een ander mens.